

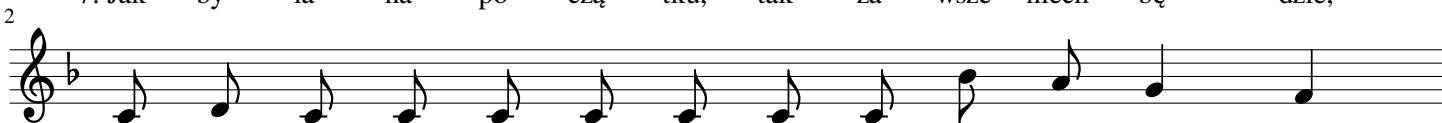
Magnificat

xMZ 2023

ks. I.O.Mański SDB

1. U - wiel - biaj, du - szo mo - ja, sła - wę Pa - na me - go,
2. Bo mi - le przy - jąć ra - czył swej słu - gi po - ko - rę,
3. Bo wiel - ki - mi da - ra - mi ucz - czo - nam od Te - go,
4. Na ca - ły świat po - ka - zał moc swych ra - mion świę - tych,
5. Gło - dnych na - sy - cił hoj - nie i w do - bra spa - no - szył,
6. Wy - peł - nił, co był przy - rzekł nie - gdyś oj - com na - szym:
7. Jak by - ła na po - czą - tku, tak za - wsze niech bę - dzie,

2
chwal Bo - ga Stwo - rzy - cie - ła tak bar - dzo do - bre - go.
ła - ska - wym o - kiem wej - rzał na Da - wi - da có - rę.
któ - re - go moc prze - dzi - wna, świę - te I - mię Je - go.
roz - pro - szył du - mne my - śli głów py - chą na - dę - tych.
bo - ga - czów z tor - bą puś - cił i nędz - nie roz - pro - szył.
A - bra - ha - mo - wi z po - tom - stwem jego wie - cznym cza - sem.
te - raz i na wiek wie - ków nie - chaj sły - nie wszę - dzie.

3
Bóg mój, zba - wie - nie mo - je, je - dy - na o - tu - cha,
Prze - to wszy - stkie na - ro - dy, co zie - mię o - się - dą
Któ - rzy się Pa - na bo - ją, szczę - śli - wi na wie - ki,
Wy - nio - szych zło - żył z tro - nu, zni - kcze - mnił wiel - mo - żne,
Przy - jął do ła - ski słu - gę I - zra - e - ła cne - go,
Wszy - scy śpie - waj - my Bo - gu w Trój - cy je - dy - ne - mu:

4
Bóg mi roz - ko - szą ser - ca i we - se - lem du - cha.
od - tąd bło - go - sła - wio - ną mnie na - zy - wać bę - dą.
bo z ni - mi mi - ło - sier - dzie z ro - du w ród da - le - ki.
wy - wyż - szył, u - wiel - moż - nił w po - ko - rę za - moż - ne.
wspo - mniał nań, u - ży - czył mu mi - ło - sier - dzia swe - go.
Chwa - ła Oj - cu, Sy - no - wi, Du - cho - wi Świę - te - mu.

**Diecezjalne Studium Organistowskie
we Włocławku**

Magnificat

1. U - wiel - biaj, du - szo mo - ja, sła - wę Pa - na me - go,
2. Bo mi - le przy - jąć ra - czył swej słu - gi po - ko - rę,
3. Bo wiel - ki - mi da - ra - mi ucz - czo - nam od Te - go,
4. Na ca - ły świat po - ka - zał moc swych ra - mion świę - tych,
5. Gło - dnych na - sy - cił hoj - nie i w do - bra spa - no - szył,
6. Wy - peł - nił, co był przy - rzekł nie - gdyś oj - com na - szym:
7. Jak by - ła na po - czą - tku, tak za - wsze niech bę - dzie,

2
chwal Bo - ga Stwo - rzy - cie - la tak bar - dzo do - bre - go.
ła - ska - wym o - kiem wej - rzał na Da - wi - da có - rę.
któ - re - go moc prze - dzi - wna, świę - te I - mię Je - go.
roz - pro - szył du - mne my - śli głów py - chą na - dę - tych.
bo - ga - czów z tor - bą puś - cił i nędz - nie roz - pro - szył.
A - bra - ha - mo - wi z po - tom - stwem jego wie - cznym cza - sem.
3
te - raz i na wiek wie - ków nie - chaj sły - nie wszę - dzie.

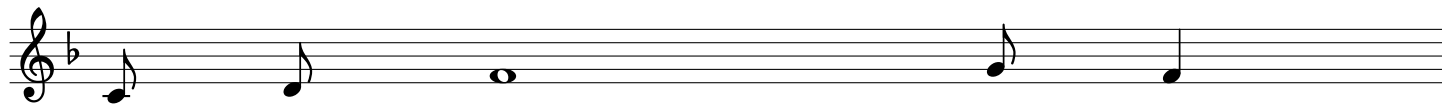
3
Bóg mój, zba - wie - nie mo - je, je - dy - na o - tu - cha,
Prze - to wszy - stkie na - ro - dy, co zie - mię o - się - dą
Któ - rzy się Pa - na bo - ją, szczę - śli - wi na wie - ki,
Wy - nio - szych zło - żył z tro - nu, zni - kcze - mnił wiel - mo - żne,
Przy - jął do ła - ski słu - gę I - zra - e - la cne - go,
4
Wszy - scy śpie - waj - my Bo - gu w Trój - cy je - dy - ne - mu:

4
Bóg mi roz - ko - szą ser - ca i we - se - lem du - cha.
od - tąd bło - go - sła - wio - ną mnie na - zy - wać bę - dą.
bo z ni - mi mi - ło - sier - dzie z ro - du w ród da - le - ki.
wy - wyż - szył, u - wiel - moż - nił w po - ko - rę za - moż - ne.
wspo - mniał nań, u - ży - czył mu mi - ło - sier - dzia swe - go.
Chwa - ła Oj - cu, Sy - no - wi, Du - cho - wi Świę - te - mu.

**Diecezjalne Studium Organistowskie
we Włocławku**

Magnificat

1. Wiel - bi dusza moja Pa - na
2. Gdyż wiel-kie rzeczy uczynił mi Wszech - mo - cny,
3. O - ka - zał moc swego ra - mie - nia,
4. Gło - dnych nasycił do - bra - mi,
5. Jak o - biegał naszym oj - com,
6. Jak by - ła na początku, teraz i za - wsze,

i raduje się duch mój w Bogu, Zbawi - cie - lu mo - im,
a Jego i - mię jest świę - te.
rozproszył pyszniących się zamysła - mi serc swo - ich.
a bogatych z ni - czym od - pra - wił.
Abrahamowi i jego potom - stwu na wie - ki.
i na wieki wie - ków. A - men.

bo wejrzał na uniznienie swojej Słu - że - bni - cy.
Jego miłosierdzie z pokolenia na po - ko - le - nie
Stracił wład - ców z tro - nu,
Ujął się za swoim sługą, I - zra - e - lem,
Chwała Ojcu i Sy - no - wi,

Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą wszystkie po - ko - le - nia.
nad tymi, którzy się Go bo - ją.
a wywyż - szył po - kor - nych.
pomny na swe mi - ło - sier - dzie.
i Ducho - wi Świę - te - mu.